

В. „УТРО“ излиза три пати
въ мѣсеца.

ЦѢНА:

За година 3 лева, а за стран-
ство се прибавятъ пощенскитѣ
разноски.

ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТ.

УТРО

НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

З-ца Здравка Сп. М. Стоянова

— и —

Т-нъ Спасъ Ц. Угнатевъ

Ще се вѣнчаятъ на 11 февруарий т. г.

Настоящето замѣства отдѣлни покани.

гр. Плѣвентъ, 10 февруарий 1907 г.

ДАВАМЪ

подъ наемъ
собствен. си
дукианъ на-

ходящъ се въ ул. „Александровска“ срѣ-
щу грлдския паметникъ.

Споразумение Мар. М. Юрданова.

Акционерно Пивоварно Д-во „Св. Георги“
въ гр. Плѣвентъ.

ПОКАНА

№ 3.

Съгласно рѣшението на Управит. Съвѣтъ
отъ 28 януарий т. г. протоколъ № 1, и на ос-
нование чл. 33 отъ дружествения уставъ, покан-
ватъ се Г. г. акционеритѣ да присѣтствуватъ на
годишно общо събрание, което ще стане на 25-и
февруарий т. г. — 9 часа прѣдъ обѣдъ въ дру-
жествената канцелария.

Депозирание на акциитѣ ще става въ кан-
целарията на дружеството най късно до 24/II т. г.

Дневенъ редъ:

1) Изслушване годишния отчетъ на Упра-
вителния и Провѣрителния съвѣтъ, годишния
Балансъ и Смѣтка, Печалби и Загуби;

2) Приемане на Баланса и Смѣтка Печалби
и Загуби за вѣрно съставени и, освобождаване,
Управителния съвѣтъ и постоянното управление
отъ отговорностъ за тчетната 1906 год.

3) Избиране новъ Управителенъ и Провѣ-
рителенъ съвѣтъ за три години.

Забѣлка: Въ случай, че на 25/II не
се състои събранието по не депозирание нуж-
ното число акций, то въ такъвъ случай, ще се
отложи за 4/III т. г. чл. 37.

Отъ Упр. съвѣтъ.

ИВАНЪ ГЕНЧЕВЪ

п. адвокатъ.

и

ВАСИЛЪ Т. ТРОЯНОВЪ

бивши Прокуроръ и дългогодишенъ
АДВОКАТЪ.

Се съдружиха и приематъ да водятъ и
защипаватъ всѣкаквъ видъ дѣла прѣдъ всички
сѣдилища въ Княжеството.

Писалището имъ се намира срѣщу памет-
ника до хотелъ „България“.

гр. Плѣвентъ,

30 декември 1906 год.

3—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Продавамъ собствената си къща по до-
броволенъ начинъ. Двуетажна съ маза два лю-
кяна и 4 стаи за живѣние, къщата е изра-
ботена отъ тухли, съ дворъ отъ 400 квадратни
метра, въ който се помещаватъ други двѣ стаи
и яхъръ изработени отъ керпичъ на улица
„Гренадерска“ при съѣди: Стоянъ Д. Кола-
ровъ, Петръ Топчийски и двѣ улици.

Споразумѣние въ домътъ на Димитръ Цон-
ковъ ул. „Гренадерска“ или при Иванъ Хр.
Сапунджиевъ — бакалинъ.

3—3

ИЗЛЕЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

Коментаръ върху Търговския законъ

въ двѣ части

отъ Ив. С. Тишевъ (юристъ).

Одобрѣнъ отъ Министерството на Право-
сѣдието съ окръжни подг. № № 612 и 9034
отъ 16/1 и 19/VIII 1906 год.

Цѣна: I частъ — 4 л.; за II частъ — 3 л.

На книжаритѣ се прави 20% отстъпъ.

Поръчкитѣ се изпращатъ до Книжний ма-
газинъ на печатница „Надежда“ въ гр. Плѣ-
вентъ и се изпълняватъ само въ брой и нало-
женъ платежъ.

Зжбенъ лѣкаръ

Каранфилъ Георгиевъ

Дипломиранъ отъ Медицинския Факултетъ при
Харковски Императорски университетъ.

Установява се на постоянна зжболъ-
карска практика въ гр. Плѣвентъ, и приема
болни отъ всичкитѣ зжбни болѣсти. Плом-
бира зжби съ всичкитѣ видове отъ най изрво
качество пломби. Поставя изкуствени зжби
и златни коронки, отъ 22 карата злато. На
ученици и бѣднитѣ се прави отстъпка.

Приема утро отъ 8—11 и отъ 2—до 6
часа послъ обѣдъ, въ къщата на г-нъ Ив.
Спасовъ, ул. Александровска.

7—10

гр. Плѣвентъ, 10 февруарий 1907 г.

Както вече видѣхме, скромното желѣзни-
чарско движение прѣдизвика реакцията да раз-
твори картитѣ си. И тя стори това, като отго-
вори на желѣзничарската солидарностъ и упо-
ритостъ съ редъ административни репресии и
законодателни беззакония, що накараха да се
стрѣсне будната, съзнателната частъ на обще-
ството. Въ атмосферата се носѣше бурята, ко-

Всичко що се отнася до вѣ-
стника, се адресира до редакци-
ята му въ гр. Плѣвентъ.

Деплатени писма не се прис-
матъ. Ръкописи назадъ не
се повръщатъ.

За обявления се плаща по
споразумение.

ято грозѣше всѣки часъ да се разрази. За това
бѣше потрѣбенъ само сгоденъ моментъ, само нѣ-
кое, макаръ и нищожно прѣдизвикателство. За
такова послужи откриването народния театъръ.

Както въ всичко и на всѣкъждъ, така и
тукъ реакцията бѣ профанирала името народъ,
което е гавра, въ нейнитѣ уста. Народътъ, отъ
кесията на когото се взеха милиони за да се
сѣгради величественото монументално здание на
театъра, не биде допустнатъ при отварянето на
последния. И това именно послужи като прѣкъ
поводъ, който прѣдизвика демонстрацията на
студентитѣ на 3 януарий.

Какво не се писа и говори за тая демон-
страция! Правителственитѣ вѣстници и подку-
пената жълта преса отдадоха това на нѣкакво
си партизанство, на подбуда отъ извѣстни пар-
тийни кръгове. Това е съвѣсмъ далечъ отъ ис-
тината. Демонстрацията на 3 януарий бѣше ло-
гическо слѣдствие отъ владѣщата въ страната
възбужденостъ; тя бѣше реаленъ изразъ на на-
кипелото обществено негодование, прѣдизвикано
отъ царящото лошо управление и отъ вилнѣ-
щата черна реакция. Горчиво се маматъ и ония,
които мислятъ, че това е дѣло на моментно
младежко увлечение, присъщо на разюзданитѣ
и невѣзпитани галеници на българската срѣдня
и висша школа. Да, това биха желали да бжде
така хората на днешния режимъ, защото тогава
могли би, може би, да „унищожатъ злото съ
реформирането на учебното дѣло“; но за тѣхна
скръбъ прѣдметната демонстрация е изразъ на
протеста, що отправи българското гражданство
срѣщу царящата тирания и безправие. Може
различно да се гледа и сѣди за формата, въ
която биде изразенъ този протестъ. Но несъм-
нено е, че такова именно е значението на тая
демонстрация въ която, безъ никаква подготовка
и организация, взеха участие повече отъ хи-
ляда души студенти и граждани. Това се вижда
и отъ съчувствието, съ което демонстрацията се
посрѣщна въ всички краища на страната ни и
отъ всички срѣди и слоеве. Че е такова съ-
щинското значението на демонстрацията, това
го схвана и самото правителство, та за това и
взе толкова крути мѣрки не само срѣщу демон-
странтитѣ, но и срѣщу всичко, що подкрѣпя и
засилва тоя мощенъ протестъ.

Както е извѣстно, правителството отговори
на демонстрацията съ гонене, арестуване, сѣчъ
и вземане въ войската на студентитѣ, съ закри-
ване университета, уволняване професоритѣ, по-
слѣ съ ограничаване свободата на печата чрѣзъ
въвеждане между друго и на конфискацията;
послѣ дойде „реформирането“ на университета,
както и на срѣднитѣ и основни училища; и
най-послѣ унищожаването професионалнитѣ ор-
ганизации на всички държавни, окръжни и об-
щински служащи. А това значи, че реакцията
си е загубила главата. Тя се е вече забравила
и не вижда що прави. Бѣше врѣме, когато се
криеше задъ нѣкакви привидни форми на за-
конността; сега вече и това не върши: тя не
знае що е законъ и що беззаконие; тя знае

Настоящия брой има 5 стр.

само едно — да притиска, да удушва, да унищожава всичко, що ѝ се изпръчва и бърка на тържественото ѝ шествие.

И действително, що значи закриване на университета? Това е закриване единичното място за развитието на науката; то е угасяване единичният фар в мрачното и бурно наше море — българското общество; то е унищожаване единичният разсадник у нас за висша наука и култура. И защо и какъ се закрива университетът? — Закри се, защото студентите имали смелостта да направят демонстрацията на 3 януарий. Чудна държавническа мъдрост! Защото студентите извършили демонстрацията на 3 януарий, закрийте университета! Защото пресата изнася факти, които не се правят на нѣкои, ограничете свободата на печата! Защото професионалните организации на учители и служители не държат *исо* на днешните управници, унищожете тия организации! Но дѣ ни води тая логика на побеснелите управници? Българските граждани негодуватъ, протестиратъ, прѣдизвикватъ вълнение въ страната и бъркатъ на дѣлото на управниците, които сж призовани да дисциплиниратъ тая немирна и вироглава страна, — *ergo*, унищожете ги! Ето дѣ води тая логика. Има ли страна, дѣто едно парламентарно правителство да се води и дѣйствува по такава логика? Нашата хубава, но нещастна земя само прави печално изключение. И наистина, като гледаме нечуванието производи на облѣчението въ властъ стамболовски водачи, не можемъ да не твърдимъ, че тѣ или сж умопомрачени, или сж непоправими прѣстѣпници, или и едното и другото. Защо сж сѣдебните власти? Нали да сѣдятъ и наказватъ прѣстѣпленията? Е добръ, ако властите виждатъ въ демонстрацията на 3 януарий, прѣстѣпление, не оставаше амъ друго, освѣтъ да присъведатъ нужното слѣдствие и да привлѣкатъ подъ отговорностъ виновните. Но не, правителството това не направи, защото нему не бѣ потребно туй; то търсеше и намѣри претекстъ за „реформиране университета“. А за да стане това, необходимо бѣше и закриването му, и уволняване професорите, и вземане войници студентите. Но университетътъ билъ уреденъ съ законъ, та само съ законъ може и да се закрие; не, това нищо не значи за неустрашимите борци срѣщу народната свобода; тѣ не познаватъ що е законъ и затуй закриватъ университета съ княжески указъ и то тогава, когато Народното Събрание е въ сесия. Тѣ не искатъ да знаятъ, че университетътъ е автономенъ, и като така професорите не се назначаватъ и уволняватъ по кефа на министра на просвѣщението или на министерския съвѣтъ: тѣ уволняватъ тия професори, нѣкои отъ които сж си позволявали да критикуватъ беззаконните разпоредби и дѣйствия на правителството или на нѣкои негови министри. Впрочемъ, нищо по-естественно отъ това, защото тиранията не може да търпи хората на свободата, а мракобѣсието е винаги заклетъ врагъ на науката и свѣтлината.

Но за каква университетска автономия може да се говори у насъ, за какво неоснователно и беззаконно уволняване на професорите може да се осмѣжда едно правителство, у което нѣма ни срамъ, ни съвѣст, което е лишено отъ елементарното чувство на законностъ? Може ли правителството да не закрие университета, когато въ тоя университетъ се прѣподава наука, научно се обосновава правото на човѣка-гражданинъ и се учи, какъ да се защитава това право отъ посѣгателството на тираните и политическите хайдуги? Може ли сжщото правителство да не уволни професорите, които даватъ тая наука и нѣкои отъ които я прилагатъ въ непосредствения нашъ политически животъ, дѣто се грижеха поне отчасти да изпъл-

нятъ своите граждански длѣжности? Прочее, закриването на университета, уволняването на професорите и вземането войници студентите е резултатъ на правителствената вътрѣшна политика. Правителството е логично и вѣрно на себе съ това си дѣйствие. Защото неговата задача е да гаси свѣтлината, да потиска свободите, да отнема правата на гражданите и съ тероръ да ги принуди да се отчаятъ и да не реагиратъ на бѣснѣщата реакция. Ще усѣе ли то въ намѣренията си, това времето ще покаже.

Обикновените политически движения у насъ сж обгръщали градското население, което винаги се е показало по-чувствително спрямо произволите и беззаконията на властите. Другояче не може и да бѣде, защото градското население е по-културно, по-свѣзнателно. Селската маса е по-мѣчноподвижна, защото е слабостъзвателна, и за да бѣде накарана да изтѣже изъ пасивното си положение и да вземе активно участие въ политическия животъ, потребно е положението изобщо да е тѣй нетърпимо, че да не може да бѣде понесено даже и отъ нея. А днесъ ние виждаме вече размръдване и въ селската срѣда. За това ни говорятъ селските митинги. И това общо движение, сега водено и насочвано отъ интелигенцията и партиите, се засилва и разраства, като все повече и повече обхваща всички обществени слоеве и протести. То ще се засили още повече отъ постигнатото съгласие между нѣколко партии — народна, прогресивна, демократическа, радикална и широко-социалистическа — за паралелна дѣйностъ върху обща платформа. И не е далече времето, когато то ще бѣде така засилено, че отъ обикновено движение ще се обѣрне на буря, на обществена стихия, която вмѣсто да бѣде направлявана и водена отъ интелигенцията и партиите, сама ще повлѣче подиръ си тия послѣдните. И едва ли ще бѣде тогава нѣкой да канализира или да спре тая стихия, която да създава катастрофи. Бѣдещето е пълно съ съдбоносни събития, въ които изглежда да сж ангажирани почти всички обществени сили. Цярящите производи и беззакония засѣгнаха не само общите интереси на страната, а и непосредствените интереси на разните обществени слоеве и професии. Оголва се работниятъ гражданинъ и селениятъ чрѣзъ въведените монополи и повишените косвени данѣци, които прѣдизвикаха поскупването на живота изобщо; създадоха се закони, които не само стѣсниха свободата, но фактически отвѣха правата на гражданите да се борятъ за защита на непосредствените си икономически интереси; фактически се унищожи правото за стачна борба; отне се правото на служащите, освѣтено отъ основния законъ на страната, да се организиратъ за защита на интересите си, като се унищожиха съществуващите тѣхни професионални организации; закри се университетътъ, уволниха се професорите и разгониха се студентите. Е, кои обществени слоеве останаха незасегнати отъ произволите на днешните власти? Остана ли областъ отъ държавния и общественъ животъ не-заразена отъ бацила на разрушението, така смѣло култивиранъ и разнасянъ по всички направления? И възможно ли бѣше да остане спокоенъ зритель на това чудоватно разрушение българскиятъ гражданинъ? Може ли и за на-прѣдъ тоя гражданинъ да кощунствуватъ съ правата и свободите му и да разграбватъ културното му и материално богатство едни политически гамени, облѣчени днесъ съ държавна властъ? Не, борбата е полета и спирание и връщане нѣма. И когато хората на науката въ своя манифестъ казватъ: „заявяваме още, че ние, професорите на българския университетъ, нѣма да прѣстанемъ да дѣйствуваме, докато не се признае напълно истината и не се възста-

новятъ университетътъ и неговата автономия и съ това се удовлетвори поруганата му чест“, когато така говорятъ и се ангажиратъ въ борбата професорите; когато се размърда и селската маса; когато интелигенцията, настрѣхнала подава ръка на борците и води народните маси, тогава е явно, че историческиятъ моментъ, що прѣживяваме, е колкото важенъ, толкова и опасенъ. Настана време на изпитание: сега ще се види, кои сж защитници на свободната наука и кои негласни подвижници на мрака; кои сж люде на свободата и народното благо и кои — съюзници на тираните и публичните крадци. Борбата изглежда да бѣде страшна, ако не бѣде прѣдотвратено продължението и развитието ѝ. Тя ще погълне, може би, много жертви, но краятъ ѝ може да бѣде само единъ: грозното сгромолясване на реакцията!

Хроника

Вѣнчавка г. Сп. Ц. Игнатевъ ще се вѣнчае въ нѣдѣля на 11 т. м. съ г-ца Здравка Сп. Т. Стоянова, дъщеря на съгражданина ни Сп. Т. Стояновъ.

Пожелаваме добъръ животъ на щастливата двойка.

Защо училищата сж затворени? Цѣлъ мѣсець януарий всичките градски класни и основни училища бѣха затворени. Дѣцата се скитаха по улиците. Виновникъ на това бѣше до-ставчикъ на дърва, родинна на д. кмета. Бидейки дървата екхли, г-чъ прѣдприемача не иска да си дава зоръ да купи. Цѣкъ и кой ще му търси, самия кметъ дава разпоредби да се затварятъ училищата.

Инспектори, директори, учители се по-навятъ на това. Гражданите пазехъ волево съд-чание и не искаха да се запитатъ за тоя кметовъ произволъ...

Та за това сега ли трѣбва да се мисли?

Помолени сме да съобщимъ, че бала когото тукашния клонъ отъ д-во „Червения Кръстъ“ бѣ опрѣделилъ да стане на 19-и тогъ и както се прекъсаше слухъ, че ще се отложи по причина смъртта на Княгиня Климентина ще се състои на опрѣдѣлената дата — 19 тогъ. Умоляватъ се господа на които сж изпратени покани за прѣдмети — подарѣци за лотарията въ бала да побързатъ съ изпращането имъ.

Дружество на класните учители въ Плевенъ, съ единъ особенъ афишъ поканване гражданите да присѣтствуватъ въ салона на д-во „Съгласие“ на сказката „Изъ лазурния брѣгъ“, придружена съ картини чрѣзъ проекционенъ апаратъ.

Обаче, за голѣмо съжаление неможа да се състои, тѣй като апарата се развалилъ още на първата картина.

Читателите абонати сж се увѣрили вече за редовното излизане на в. „Утро“.

Ние молимъ всички редовни наши абонати да почнатъ да внасятъ въ администрацията нищожната абонаментна стойностъ 3 лева.

Съ това ще ни дадѣтъ възможностъ да увеличимъ формата и го издаваме седмично.

Мѣстната Р.-Демокр. организация съобщава на тѣзи отъ своите съмишленици, които още не сж си доставили партийния календаръ да се отнесѣтъ за набавяне до касиера на мѣстн. организация.

Похвална инициатива. Капелмейсторитъ на 17-и и 4-и полкове г. г. Митревъ и Дерликовъ и учителя по музика въ мѣстната мѣжка просимъ г. Караджиевъ сж вземали грижата да основатъ една музикална корпорация въ града ни. За да постигнатъ тая си цѣль гѣ сж рѣшили въ първо време да организиратъ: 1) единъ любителски хоръ, къмъ когото ще се присѣдини и смѣсенъ учителски хоръ, дерижиранъ отъ г. Караджиевъ и 2) единъ струненъ оркестръ.

Когато е нужно хора ще се аккомпанира от оркестра и военните музика, управлявани от горните капелмейстори.

Хора и оркестра още от сега расчитат на много участници: госпожици, госпожи и г. г. Нашите благопожелания.

— **Награденъ.** Научаваме се, че билъ изключенъ отъ членство при мѣстното Дружество на класните учители и. д. директора на дѣвическото училище П. Велчевъ, за гдѣто е правилъ доноси прѣдъ видни правителствени хора за омразни нему колеги. Добръ ще стори и дружеството на основните учители, ако направи същото, ако той е членъ и при него, въ което не се съмняваме, тъй като той е далъ много жертви за учителския съюзъ, както що се е похвалилъ на срѣщата на учителитѣ срѣщу 19-и ноемврий.

— **Новъ градски заемъ.** Градския ни кметъ г. Табаковъ е свързалъ новъ заемъ отъ 200,000 лева. Така че до сега цѣлия борчъ на общината възлиза на единъ милионъ лева. Това е наследството що ще остави г. Табаковъ на града. Но съ това нѣма да се свърши работата. Г-нъ Табаковъ е прѣдприелъ грандиозни постройкы, що само сѣ започнати но никога нѣма да бждатъ довършени. А да стане това, ще трѣбватъ милиони. Но гдѣ сѣ? ... Послѣ ще търсиме смѣтка и ще питае за това.

✓ — **Двѣ игри на Роза Ст. Попова.** За никоя друга личностъ толкова не е шумнато, колкото за г-жа Роза Попова. Българина немилостиво е мушвалъ ржката си въ нейните гърди. Извадилъ е нейното сърдце и ехидно се кикоти върху него. Защо, никой не иска да знае. Частния животъ на злочестата актриса се прѣдава въ прѣувеличенъ видъ отъ уста въ уста. За нея се расправятъ хиляди небивали нѣща. Тя едва ли не е легендарна. А какво прави самата актриса — награждава българитѣ съ естетически наслади, колчемъ се яви на сцената. И ние Плевенци имаме редкото шастие да видимъ тая талитлива актриса въ двѣ игри, точно отговорящи на нейното амбуа.

На 1 февруарий се прѣдстави пиесата „Епидемия“ отъ М. И. Разсудовъ, а на 4 т. м. прочутата пиеса на нѣмския драматургъ Х. Зудерманъ „Родина“. Главните роли се изиграха отъ Роза. Чудно хубаво игра актрисата въ „Епидемия“, но въ „Родина“, въ ролята на Магда, она тинъ, който до сега се е удалъ да бжде схванатъ и игранъ само отъ няколко знаменити европейски актриси. Тя бѣ неподражаема. Вжнното е, че отъ всички наши актриси въ Народната и други частни трупи само Роза може да играе тая толкова мъчна роля. Наистина само който сѣ я видѣли въ тая роль могатъ да кажатъ, че тя изтъква съ всичкия си талантъ.

Роза туря въ ролята на Магда нѣщо свое, изтъкнато изъ дълбинитѣ на нейното сърдце. Съ това тя създава друга Магда, египетска, но и готова за жертва.

И двѣтѣ прѣдставления бѣха посѣтени отъ извънредно отбрана публика, жадна да види нѣщо хубаво и свѣтло на сцената.

— **Помолени сме** да съобщимъ, че Спестовно-Засмателната каса въ с. Одрне продава устави за сжшитѣ каси. Желаящитѣ ще ги набавятъ срѣщу 20 ст.

— Плевенското музикално др-во „Гусла“ приготвяла да даде на 17 февруарий т. г. концертъ. Приготовленията се извършватъ доста сериозно и ний не се съмняваме въ неговий успѣхъ, за това апелираме къмъ гражданитѣ да го посѣтятъ.

✓ — **Трупата М. Икономовъ.** Пристигнала е въ града ни трупата на Матей Икономовъ. Тя ще ни даде редъ отбрани пиеси отъ разни европейски знаменитости. Плевенци, които познаватъ по отблизко самия Икономовъ и неговитѣ другари, ще посѣтятъ всѣко едно негово прѣдставление.

— **По работитѣ** въ дѣвическото класно и професионално училище. На вѣрмето ний констатирахме ужасенъ смрадъ въ това училище, а учителитѣ съ особно писмо посочиха, че на всичко това виновенъ е директора. Ние мислѣхме, че човѣкътъ който е прямия началникъ и надъ самия случаенъ директоръ, ще се заинтересуваше за това, но жестоко сме се лѣгали. Работитѣ отъ тогазъ до сега ставатъ се по-лоши и по-лоши. Директора е скранъ съ всички учители и учителки; трети мѣсець не е проговорилъ дума съ тѣхъ, даже и по служебностъ.

Учителитѣ тия дни сѣ подали колективна просба до Окр. учил. инспекторъ и го замолватъ да обърне внимание на това. Вѣрваме, че инспектора г. Андѣевъ, въ случая ще бжде справедливъ и ще разчисти тая вунеща тиня въ това училище. Не стане ли това, *ние ще изложимъ подробно* всичко онова, що е ставало и що става въ това окаяно училище.

— **По работитѣ на др-во „Съгласие“.** Тая година управителния съвѣтъ на др-вото бѣше изпратилъ печатни годишни отчети по дѣйността на дружеството, за да могатъ членоветѣ по подробно да разгледатъ дружественитѣ работи и изучатъ бюджета.

Отъ самия отчетъ се заключавахе, че др-то прѣзъ изтеклата година не е показало особена плодотворна дѣйностъ. Въ отчета вѣше сухостъ и неясностъ на много важни нѣща отъ живота на др-вото. Така още миналата година шумнеше се, че дружеството има да взема отъ Н. Н. Войниковъ съ полица 10,000 лева и за спечалване дѣлото необходимо бѣ да се избератъ сжшитѣ настоятели, като хора, които сѣ въ течение на самата работа. Членовѣтъ, излизайки отъ интереса и благого на дружеството, безъ много мислене направиха това.

Трѣбваше въ отчета да се споменеше вжтемъ за тая полица, но по това нѣмаше нищо. Ето защо слѣдъ бѣглое прочитане на отчета отъ страна на г. П. Ненкова, веднага послѣдваша сериозни запитвания по тая прословута полица. Прѣдъ назъ се разкриха мистериозни работи.

Хора „силни на деня“ сѣ били сериозно заинтересувани за да спасятъ г. Войникова, тѣхенъ приятель, да не изплаща тоя дългъ останалъ отъ прѣди 13 год. Самитѣ членове на управителното тѣло сѣ били раздѣлени на два лагера — едни за и други противъ г. Войникова. Тѣ сѣ били въ постоянна прѣспирня. Въ такъво положение тѣ никога не сѣ замисляли за сериозна работа. Това с, види се, накарало члена г-нъ Лукановъ да си даде оставката.

Събранитѣо уяснено за всичко това, поиска коренна промѣна на управителното тѣло. Никоя друга година не е ставала такава оживена агитация, като тази. Вѣха пуснати три разни листа: една отъ старото настоятелство, друга смѣсена, а трета отъ излезли нѣмни млади и енергични хора. Сполучи втората листа. Какво излизаша: старитѣ сѣ поддѣватъ оставката, не искатъ да работятъ съ младитѣ. Избраното настоятелство се разтури и въ недѣля на 11 того членовѣтъ сѣ повикани да избератъ ново настоятелство. Ние искаме въ новото настоятелство да влѣзнатъ хора честни, разбрани и прѣдани на работа. Членовѣтъ на „Съгласие“ не трѣбва да се повлияятъ отъ никаква прѣдварителна агитация. Нека всѣки запише въ бюлетината си ония лица, които много добръ познава и въ които има силна вѣра, че ще извършатъ нѣщо ползливо и доходно за дружеството.

— **Правителството прѣви вратъ!** То прѣви вратъ, слѣдъ като подхвърли граждани и сѣкровището на грамадни щети, родени отъ желѣзничарската стачка и законото и кжсогледството на човѣка съ желѣзния юмрукъ по тая стачка. Загубитѣ на търговитѣ и тия отъ поврѣдата на машинитѣ, поради глупавата уредба на желѣзницитѣ слѣдъ стачката, ще легнатъ съ всичката си тежестъ на гърба на държавното сѣкровище — на гърба на данъкоплатеца. Значи правителството сѣ дудоритѣ сѣ по стачката прѣви вратъ, но тежестъта отъ това прѣвиване ще я опита пакъ „брашнения чувалъ“.

Значи, народа ще изкупва гламавщината и сжждоушието на днешнитѣ управници, а като тѣй нему и прѣдстои да потърси, повече отъ колкото другъ пътъ, смѣтка отъ тѣхъ. Народътъ трѣбва вече мощно да заговори противъ глупоритѣ на правителството, като всѣки господарь на страната и да докаже, че той трѣбва да е фактическия господарь, а не други.

Така бива всѣкога, когато инага и частнитѣ интересъ стоятъ на по-голъма честъ, отъ колкото всѣка мисль за общо благоденствие!

„Кефа направи, а „кефецътъ“ развали!“ ... Толкозъ.

По инициативата на Търговското Дружество въ градътъ ни, сѣ обявление, сѣ биде покани всѣчки: търговци занаятчи и индустриалци на събрание въ бирарията на Д. Гайтанджиевъ, което се състоя на 28 м. м., за да се обмисли особеното положение което създаде Петковото правителство съ прѣдизвиканата отъ сжщото желѣзничарска стачка.

Инициативата на Търговското Дружество безразлично отъ кои именно негови членове и да произлиза, въ случая бѣше по-вече отъ основателна и наврѣменна, тъй като, безспорно желѣзничарската стачка причини грамадни загуби, не само на държавата, но и на търговитѣ занаятчиитѣ и пр., които загуби отъ день на день ставаха всѣ по-вече непоносими и чувствителни за всички ни.

Обаче, прѣстѣпната Стамбуловищина, както всѣгда, така и тука съзряла че свикването на това събрание трѣбва да има „партизанска подкладка“, затова рѣшила да усонти състояването на сжщото. За да може да постигне тази си цѣль, Стамбуловищината памира подходящъ за случая дилавъ — г. Ал. Мочевъ, комуто дава нуждитѣ инструкции, които той не закъсне и започна да прилага и съ това прояви своята „плодотворна дѣйностъ“, за прѣвъ пътъ, като забравенъ подпрѣдседателъ на Търговското Дружество. Г-нъ Мочевъ излѣзе съ едно контра обявление, съ което протестираше, че при свикването на помѣнатото събрание, не биле изпълнени прѣдварително нѣкои формалности споредъ устава на Търговското Дружество и пр. твърдѣ неумѣстни „мотиви“ за случая съ които той — г. Мочевъ искаше да каже, че до като не вземете отъ мене позволение не Ви позволявамъ да правитѣ каквото и да е събрание защото азъ не съмъ лукова глава но г-нъ прѣдседателъ на дружеството Ви.

По всичко изглеждаше, че г-нъ Ал. Мочевъ вмаче силно желание да усонти събраниято на търговитѣ и пр. Слѣдъ като видѣ, че въпрѣки неговото контра обявление, търговитѣ пакъ се събраха изъ опрѣдѣленото мѣсто, тогъ ва той се яви на събраниято, но не за друго, но пакъ да повдигне въпросътъ за нарушението на нѣкои дребнави формалности на устава. На тѣзи дрѣбнави и явно прѣдизвикателни бѣлѣжки, отъ страна на г-нъ Мочева отговори прѣдседателствуюция събраниято г-нъ П. Хинковъ, като твърдѣ умѣстно му забѣлѣжи, че повдигнатитѣ отъ г-на Мочева въпроси сѣ за разглеждане въ общто годишно събрание, а не въ това което имаше за цѣль съвършено други въпроси.

Слѣдъ още нѣколко дрѣбнави разправи, прѣдизвикани изрочно отъ г-на Мочева, направи се прѣдложение щото събраниято да помоли респективното Министерство да урѣди въпроса съ стачката за да могатъ треноветѣ редовно да тръгнатъ. Тукъ г-нъ Мочевъ, пакъ вижда се за да искаме рабобенни чувства къмъ покварената Стамбуловищина, взе думата и направи прѣдложение въ смисль, че събраниято като упрѣква стачницитѣ, моли почитаемото правителство да урѣди въпросътъ съ стачката.

Това послѣдното се прие и г-нъ Мочевъ остана доволенъ отъ рѣшението на събраниято, което затъ не можеше да бжде друго.

Въ миналий брой на вѣстника си общахме на читателитѣ си, че ще отпечатаме дописката, която сме получили, обаче, прѣтрупани съ много работа не ни се даде възможностъ да провѣримъ всички изброени въ нея факти.

Но това, което можахме да провѣримъ, показва, че дѣйствително дописката съдържа вѣроятни работи. Посочва се на двѣ лица, които въ качеството си на палачи сѣ търсили удовлетворение на своитѣ скотски страсти отъ едно невинно 12 год дѣте. — Тия хора сѣ лишени отъ всѣкакво човѣшко въспитание — безъ човѣшко достоинство, а сжбладатели на звѣрски инстинкти. Миналото имъ говори за това.

Когато почти цѣлия градъ е извѣстенъ за тѣзи случка, не знаемъ да ли Прокурорството не е още осведомено и дали е направило потребното за случая, но за всѣки случай чакаме застъпната му.

— **Думи и дѣла!** Въ единъ отъ миналитѣ броеве на вѣстника си общахме, че въ слѣдния брой ще се позанимаемъ още съ свѣщеника на с. Долни Джбникъ, което нѣщо не стана както казахме, обаче, днесъ вече изпълваме общаното. Ще кажемъ още нѣщо за нравствената физиономия на свѣтивия му Духлинески.

Тоя човѣкъ, когато и да е огивалъ нѣкой интелегентенъ между наството му, всѣкога е успѣвалъ да се запознае и прѣпорѣчва, че е „прогресивенъ човѣкъ“, за което достоинство не единъ пътъ е декламиралъ смиренно мудрено съ турянето ржѣтъ на гърдитѣ си за да проси прошка отъ всевишния за обществената си дѣйностъ, която приблизително така формулира: „Господи, дали не грѣша като толкозъ много имамъ

общественната дейност присърдце? Прости ми ако грѣша съ този си недостатък...“.

Както виждаме „прогресивен човѣкъ“ не забравя да се избави отъ грѣховетъ си като „общественъ дѣецъ“. Излиза значи, че дѣдо попъ едно говори, а друго върши и то грѣшно, та бърза да моли прошка. Обяснима е вече цѣлѣта на обществената му дейност!

За да нѣма голословие нека говорятъ фактитѣ.

1) Въ църквата, кждѣто сжщий свещеникъ борави Царскитѣ двѣри сж позлатени и отдолу на тѣхъ сж записани имената на дѣдо попа и още единъ дѣбниченинъ. Лопитѣ езици и нѣкои църковни настоятели казватъ, че позлатката е станала съ сума взета оная набрана отъ помощи за църквата, а не съ такава отъ кеситѣ на хората, които сж записали имената си на тѣхъ. И сега, па и за въ бъдеще хора, които не знаятъ тѣзи смѣтки разбиратъ, че тѣ сж позлатени отъ дѣдо попа и другаря му — тѣхнитѣ имена личатъ на двѣритѣ. Прогресивно нали?

2) Не отдавна по распоредба на училищнитѣ власти сж биле свикани нѣколко души, между които и дѣдо попъ, за да обадятъ какви училищни имоти има въ района на селото, като хора бивши учил. настоятели, учители (дѣдо попъ), обаче когато запитали пона какви училищни ниви знае, той отговорилъ, че не знае да има ниви (училищни). Когато излъгалъ дѣдо попъ разпитвачитѣ единъ бившъ уч. настоятел се възмутилъ и го изпсувалъ. Обществена дейностъ нали?

3) Тази есенъ въ селото се почнало да се работи за да се основе една Райфайзенова каса и дѣдо попъ едва ли не билъ единъ отъ инициаторитѣ, но не се мислало много време и дѣдото забравя касата, изглежда, че му е дръпнато ухото отъ нѣкой другъ „общественъ дѣецъ“ съ когото си разбиратъ отъ „езика“. И това не е ли дейностъ, да не се прѣчи на лихваритѣ?

Ето ви думи и дѣла и то отъ „прогресивенъ човѣкъ“ — пастиръ.

Обявления отъ съдебнитѣ пристави.

№ 694

Извѣстявамъ, че отъ 10 февр. до 13 мартъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ земл. на с. Буковлъкъ а именно:

1) Нива въ мѣстн. „Дръна“ $4\frac{3}{4}$ дек. оцѣн. за 95 лева; 2) Нива въ мѣстн. „Лозята“ 5 дек. и 3 ара оцѣн. за 106 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Спасъ Николовъ отъ с. Буковлъкъ не сж заложени продаватъ се за въ полза на наследницитѣ му съгласно постановлението на II Плъвенскій Мировий Сѣдия отъ 22/VII 1905 год.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 1 февруари 1907 год.

Дѣло № 1484/905 год.

II Съдебенъ Приставъ: К. Минчевъ.

№ 698

Извѣстявамъ, че отъ 10 февр. до 13 мартъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ земл. на с. Бохотъ, а именно:

1) Нива въ мѣстн. „Напоитѣ“ 4 дек. и 7 ара оцѣн. за 164 л. и 50 ст.; 2) Нива въ мѣстн. „Ган. мостъ“ отъ 4 дек. 5 ара оцѣн. за 157 л.; 3) Нива въ мѣстн. „Попово“ отъ 5 дек. и 6 ара оцѣн. за 140 лева; 4) Нива въ мѣстн. „Мандри-тѣ“ отъ 5 дек. и 7 ара оц. за 171 лева; 5) Нива въ мѣстн. „Пърчовица“ 5 дек. и 8 ара оцѣн. за 145 лева; 6) Нива въ мѣстн. „Крѣмика“ отъ 4 дек. и 5 ара 112 л. и 50 ст.; 7) Нива въ мѣстн. „Игин. бранище“ отъ 3 декара и 3 ара оцѣнена за 99 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Бето Ивановъ отъ с. Бохотъ не сж заложени продаватъ се по вѣисканието на Митю Гергевъ отъ гр. Плъвенъ за 103 л., лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 2042 издаденъ отъ I Плъв. Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 1 февруарий 1907 год.

Дѣло Н-о 443/904 год.

II Съдебенъ Приставъ: К. Минчевъ.

Н-о 699

Извѣстявамъ, че отъ 10 февр. до 13 мартъ т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Търне въ землището на с. Каменеъ въ мѣстн. „Шаварна“ отъ 1 дек. оцѣн. за 12 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Стефанъ Стояновъ отъ с. Каменеъ не е заложенъ продаватъ се по вѣисканието на Никола Великовъ отъ сжщото село за 293 лева, лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 8234 издаденъ отъ I Плъв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 1 февруарий 1907 год.

Дѣло № 1351/905 год.

II Съдебенъ Приставъ: К. Минчевъ.

№ 700

Извѣстявамъ, че отъ 10 февр. до 13 мартъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Левски, а именно:

1) $\frac{1}{2}$ Ливада въ мѣстн. „Куру арасъ“ отъ 4 дек. и 8 ара оцѣн. за 43 лева; 2) $\frac{1}{2}$ Ливада въ мѣстн. „Арабаджия“ 4 дек. и 2 ара оцѣн. за 42 лева; 3) $\frac{1}{2}$ Гора въ мѣстн. „Араяаджия“ отъ 7 декара и 2 ара оцѣн. за 54 лева; 4) $\frac{1}{5}$ частъ отъ една двуетажна къща находяща се въ село Левски, съ двѣ стаи за живѣние и едно Хашово, съ дворно мѣсто отъ $1\frac{1}{2}$ дек. оцѣн. за 160 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Рачо Ангеловъ отъ с. Левски не сж заложени продаватъ се по вѣисканието на Търн. Земл. Банка за 300 лв. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнител. листъ № 2136 издаденъ отъ Търн. Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 20%.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да стане всѣкий присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 1 февруари 1907 год.

Дѣло № 368/904 год.

II Съдебенъ Приставъ: К. Минчевъ.

№ 697

Извѣстявамъ, че отъ 10 февр. до 13 мартъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ земл. на с. Радиненеъ, а именно:

1) Нива въ мѣстн. „Обора“ отъ 14 декара оцѣн. за 325 лева; 2) Нива въ мѣстн. „Лѣтнш-ки пѣтъ“ отъ 11 декара оцѣнена за 275 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Иванъ Донковъ отъ с. Радиненеъ не сж заложени продаватъ се за въ полза на наследницитѣ му съгласно постановлението на I Плъвенскій Мир. Сѣдия отъ 14/IV 906 година.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 1 февруарий 1907 год.

Дѣло Н-о 883/906 год.

II Съдебенъ Приставъ: К. Минчевъ.

№ 696

Извѣстявамъ, че отъ 10 февр. до 13 мартъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една сая въ с. Радиненеъ, съ дворно мѣсто 4 декара, построена отъ прѣстъ, дървенъ материалъ и покрита съ керемиди, находяща се отвънъ селото оцѣнена за 500 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Борисъ П. Боневъ отъ с. Радиненеъ не е заложенъ продава се за въ полза на наследницитѣ му съгласно постановлението на I-и Плъвенскій Мировий Сѣдия отъ 31/V 1905 год.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 1 февруарий 1907 год.

Дѣло Н-о 1326/905 год.

II Съдебенъ Приставъ: К. Минчевъ.

Н-о 695

Извѣстявамъ, че отъ 10 февр. до 13 мартъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) $\frac{1}{2}$ Къща въ с. Орта-кеой, въ „Долната махла“ съ дворъ 300 кв. м. оцѣн. за 150 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Михалъ П. Чаловъ отъ с. Лажене не е заложенъ продава се за въ полза на наследницитѣ му съгласно постановлението на Свищов. Околийскій Мир. Сѣдия отъ 16/V 1906 г. подъ № 121.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 1 февруарий 1907 год.

Дѣло № 449/906 год.

II Съдебенъ Приставъ: К. Минчевъ.

Н-о 703

Извѣстявамъ, че отъ 10 февр. до 13 мартъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ земл. на с. Згалиеъ, а именно:

1) Лозе въ мѣстн. „Бѣла вода“ 1 дек. и 7 ара оцѣн. за 8 л. и 50 ст.; 2) Лозе въ мѣстн. „Горнитѣ лозя“ 3 дек. и 5 ара оцѣн. за 17 л. и 50 ст.; 3) Нива въ мѣстн. „Въ лозята“ 2 ара оцѣн. за 140 лева; 4) Нива въ мѣстн. „Грившкото“ отъ 17 декара оцѣн. за 119 лева; 5) Нива въ мѣстн. „Грившкото“ отъ 11 декара оцѣн. за 77 лева; 6) Търница въ мѣстн. „Въ лозята“ отъ 1 декаръ оцѣнена за 5 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на братия Георги и Дехо Иванови отъ с. Згалиеъ не сж заложени продаватъ се по вѣисканието на Плъв. Земл. Банка за 350 лева, лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 3063 издаденъ отъ I Плъв. Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 1 февруарий 1907 год.

Дѣло Н-о 77/905 год.

II Съдебенъ Приставъ: К. Минчевъ.

№ 708

Извѣстявамъ, че отъ 10 февр. до 13 мартъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ земл. на с. Брѣстовеъ, а именно:

1) Нива въ мѣстн. „Криволя“ отъ 12 дек. оцѣнена за 60 лева; 2) Нива въ мѣстн. „Кятиб-ското“ отъ 4 дек. и 7 ара оцѣн. за 23 лева и 50 ст.; 3) Нива въ мѣстн. „Край село“ отъ 2-5 декара оц. за 12 л. и 50 ст.; 4) Нива въ мѣстн. „Рачова ливада“ отъ 4 дек. и 8 ара оцѣнена за 24 лева; 5) Нива въ мѣстн. „Къшин. лозя“ отъ 2 дек. и 3 ара оцѣн. за 11 л. и 50 ст.; 6) Нива въ мѣстн. „Суши долъ“ отъ 2 дек. и 2 ара оц. за 11 лева; 7) Бранище въ мѣстн. „Дългена“ отъ 7 дек. и 5 ара оцѣн. за 37 лева и 50 ст.; 8) Ливада въ мѣстн. „Камена ливада“ отъ 1 д. и 1 аръ оцѣн. за 5 л. и 50 ст.; 9) Ливада въ мѣстн. „Полъ село“ отъ 5 ара оцѣн. за 2 лева и 50 ст.; 10) Бранище въ мѣстн. „Каменеъ“ отъ 5 ара оцѣн. за 2 лева и 50 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Василъ Христовъ отъ с. Брѣстовеъ не сж заложени продаватъ се по вѣисканието на Плъв. Землед. Банка за 100 л., лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 6162 издаденъ отъ I Плъв. Мировий Сѣдия.